

номъ измѣняютьъ г на з, к на ц, х на .
 а іаже на гій, шій, щій кѣпнѡ съ предидущими въ дѣльномъ и творительномъ мѣстѡ ы пріемлютъ н; іакѡ: благіма, нішима, и прѡчаа.

2. Кончаема же на іи, іаже илї оуѣченіе на х, илї никакѡва не пріемлютъ, мѣстѡ а взымаютъ а, мѣстѡ ъ, ю, а мѣстѡ ы такожде н; іакѡ: Сынѡвна, сынѡвню, сынѡвныма. Бѡжіа, Бѡжію, Бѡжіима.

2. При Мѣстоименїи.

а. Прикладъ первыи.

И.	В.	З.	Нà нѣ,	Вà вѣ,
	Р.	С.	нàю,	вàю,
	Д.	Т.	нàма.	вàма.

б. Прикладъ вторыи.

	МѢЖ.	ЖЕН.	СРЕД.		
И.	В.	З.	Сàма	самѣ	сàма.
	Р.	С.	сàмѡ	самѡ	самѡ.
	Д.	Т.	сàмѣма	самѣма	самѣма.
	Сѣце; Ѡвз, а, о.		Ѡнз, а, о.		

в. Прикладъ третїи.

	МѢЖ:	ЖЕН:	СРЕД:		
И.	В.	З.	Сїà	сїѣ	сїà
	Р.	С.	сїю	сїю	сїю.
	Д.	Т.	сїма	сїма	сїма.
	Сѣце: мѡй, тѡй, сѡй, кїй, илї кѡй, чїй, вàшз, нàшз.				